

Arrest

nr. 52 298 van 2 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X beiden in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 november 2010 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 november 2010 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 25 november 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van datum 1 december 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 december 2010 om 09 uur 00 .

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPs.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt tevens dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Wat deze voorwaarde betreft voeren de verzoekende partijen aan dat:

“ERNSTIG EN MOEILIK TE HERSTELLEN NADEEL

De bestreden beslissing zal bij toepassing ervan een ernstige en moeilijk te herstellen schade toebrengen aan verzoekende partij;

In feite zal deze de verzoekende partij verhinderen te kunnen genieten van de hoedanigheid van kandidaat politieke vluchteling in België , waarop zij nochtans aanspraak zou kunnen maken;

Concreet en onmiddellijk verliest verzoeker met de uitvoering van de beslissing;

- een woonplaats in een asielstructuur . Het eten en drinken waarvoor gezorgd wordt inbegrepen de specifieke noodzakelijke zorgen voor een pasgeboren kind

- De levensomstandigheden in Italië zijn niet vergelijkbaar met de levensomstandigheden in Italië en dit ondanks de huidige crisis van opvang;

- CFR

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/questions/ecrites/2008/6134/P6_QP\(2008\)6134_FR.doC](http://www.europarl.europa.eu/RegData/questions/ecrites/2008/6134/P6_QP(2008)6134_FR.doC)

QUESTION ÉCRITE P-6134/08

posée par Vittorio Agnoletto (GUE/NGL)

à la Commission

Objet: Condition des réfugiés dans l'ancienne clinique Borgo San paolo et respect des traités internationaux par l'Italie en matière d'asile

Le 28 octobre 2008, lors d'une visite dans les locaux de l'ancienne clinique San Paolo, à Turin, j'ai pu constater que 200 Somaliens, Soudanais, Éthiopiens et Érythréens - parmi lesquels des mineurs et des nouveau-nés -possédant tous le statut de réfugié reconnu par la Convention de Genève, applicable en la matière, vivent depuis des semaines dans des conditions hygiéniques, sanitaires et sociales inacceptables. Jusqu'à présent, ils n'ont réussi à survivre que grâce à l'aide bénévole du Comité de solidarité avec les réfugiés et les migrant. Contrastant avec leur statut juridique de réfugiés, reconnu par l'État italien, on ne leur a même pas délivré de certificat de résidence, dont ils ont besoin pour trouver un emploi.

Vu la Convention de Genève du 25 juillet 1951, modifiée par le Protocole de New York du 31 janvier 1967; vu la Convention sur les droits de l'enfant, adoptée par l'Assemblée générale des Nations unies le 20 novembre 1989;

vu les résultats du Conseil européen qui a tenu une réunion extraordinaire à Tampere le 15 octobre 1999;

vu la directive 2005/85/CE du Conseil relative aux normes minimales pour les procédures appliquées dans les États membres aux fins de reconnaissance et de révocation du statut de réfugiés, et en particulier le considérant 9 ;

vu la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne, du 18 décembre 2002,

la Commission n'estime-t-elle pas devoir intervenir auprès de l'État italien pour que les conventions susmentionnées soient respectées?

Ne pense-t-elle pas que ce type d'attitude, de la part des autorités italiennes, pousse les demandeurs d'asile vers d'autres pays de l'Union européenne, créant ainsi une différence au niveau du respect des droits au sein de l'UE?

Quelle action la Commission compte-t-elle entreprendre pour sauvegarder les mêmes droits dans tous les États membres?

- Gelet op de afwijkende houding van Italië tov de Europese verordeningen en de verbintenissen genomen in het kader van de Conventie van Genève verlaat verzoekende partij een democratisch land dat waarborg biedt tov beiden, voor een land dat thans klachten ontving van de EU.

CFR : Le HCR choqué par les témoignages des survivants d'une tragédie en Méditerranée

<http://www.unhcr.fr/cgi-bin/texis/vtx/news/opendoc.htm?tbl=NEWS&page=home&id==4a8ea8ca4>

Ceci est un résumé des déclarations du porte-parole du HCR Andrej Mahecic — à qui toute citation peut être attribuée — lors de la conférence de presse du 21 août 2009 au Palais des Nations à Genève.

Nous sommes choqués par les témoignages de cinq érythréens que nous avons entendus hier et qui seraient les seuls survivants d'une tragédie à bord d'un bateau qui a quitté la Libye il y a plus de 20 jours. Ils racontent qu'ils sont restés bloqués en mer sans essence, sans eau et sans nourriture.

D'après les survivants quelque 80 personnes, la plupart d'entre elles venant d'Erythrée, sont montées à bord d'un petit bateau à Tripoli pour essayer de rejoindre l'Italie. Après trois jours en mer, le bateau n'avait plus d'essence. Quelques jours après ce sont l'eau et la nourriture qui ont manqué. Les personnes à bord du bateau ont commencé à mourir de faim et de soif, une par une, tandis que le bateau dérivait. Au fur et à mesure que les personnes mouraient, les survivants les jetaient par-dessus bord,

D'après les survivants, un bateau de pêche s'est rendu auprès des cinq survivants et leur a offert de l'eau et du pain mais il les a laissés là. Le 20 août, la Guardia di Finanza (les douaniers italiens) ont trouvé le bateau. Les survivants sont dans un état de santé très précaire. Ils ont été emmenés en Italie pour être soignés.

Mis à part la tragédie que cela représente, le HCR s'inquiète profondément des témoignages des survivants selon lesquels plusieurs bateaux seraient passés près d'eux sans leur porter secours. Ceci est contraire à la longue tradition maritime de sauvetage en mer qui est de plus en plus menacée et entamée. Le HCR, serait très inquiet si le durcissement des politiques étatiques envers les boat people avait pour effet de décourager les capitaines de bateau à continuer d'honorer leurs obligations maritimes internationales traditionnelles.

Publié le 21 août 2009

Points de presse

Le HCR mène des entretiens avec des demandeurs d'asile refoulés en Libye

<http://www.unhcr.fr/cgi-bin/texis/vtx/news/opendoc.htm?tbl=NEWS&page=home&id=4a5ca83a4>

Ceci est un résumé des déclarations du porte-parole du HCR Ron Redmond — à qui toute citation peut être attribuée — lors de la conférence de presse du 14 juillet 2009 au Palais des Nations à Genève.

Les employés du HCR en Libye mènent des entretiens avec les 82 personnes qui avaient été interceptées par la marine italienne en haute mer le 1er juillet à une distance d'environ 30 miles nautiques de l'île italienne de Lampedusa. Ils avaient été transférés vers un bateau libyen et plus tard ils avaient été emmenés vers la Libye. Sur la base d'entrevues ultérieures, il n'apparaît pas que la marine italienne ait tenté d'établir les nationalités ou de connaître les motifs pour lesquels ces personnes avaient fui leurs pays.

Une fois en Libye, les membres de ce groupe ont été placés dans des centres de détention, où le HCR a pu mener des interviews. Parmi ceux qui ont tenté de rejoindre l'Italie, 76 d'entre eux sont originaires de l'Erythrée, y compris neuf femmes et au moins six enfants. Sur la base de l'évaluation du HCR sur la situation en Erythrée et d'après nos entretiens avec ces personnes elles-mêmes, il est clair qu'un nombre significatif d'entre elles ont besoin d'une protection internationale.

Durant ces entretiens, le HCR a entendu des témoignages alarmants sur un usage de la force par des fonctionnaires italiens durant le transfert vers le bateau libyen. D'après ces allégations, six ressortissants érythréens ont eu besoin de soins médicaux: après avoir subi des violences. Les personnes ont également fait état de la confiscation, durant l'opération menée par la marine italienne, de leurs effets personnels, y compris de leurs documents d'identité, des documents vitaux qui ne leur ont pas été rendus ce jour. Ces personnes interviewées ont fait part de leur détresse après quatre jours passés en mer et elles ont dit que la marine italienne ne leur avait offert aucune nourriture durant l'opération ayant duré 12 heures lors de leur expulsion vers la Libye.

Etant donné l'importance de ces allégations, le HCR a envoyé une lettre au Gouvernement italien demandant le respect des normes internationales ainsi que des informations sur le traitement réservé aux personnes refoulées en Libye.

Ces dernières années, l'Italie a porté secours à des milliers de personnes en détresse en mer Méditerranée, fournissant une assistance et une protection à ceux qui en ont besoin.

Om effectief zijn asielaanvraag te kunnen coördineren ; Depuis le début du mois de mai, une nouvelle politique de refoulement a été introduite et au moins 900 personnes essayant de rejoindre l'Italie par la mer ont déjà été envoyées vers d'autres pays, principalement vers la Libye. Le HCR a exprimé ses vives préoccupations quant à l'impact de cette nouvelle politique qui, en l'absence de garanties appropriées, peut empêcher l'accès à l'asile et hypothéquer le principe du droit international relatif au non refoulement.

Publié le 4 juillet 2009

Points de presse

CFR VERDER Strasbourg, 16 April 2009, CommDH(2009)16, Original version

REPORT

by Thomas Hammarberg, Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Following his visit to Italy on 13-15 January 2009,

Concreet vreest verzoekende partij in geval van overdracht naar Italië, doodgewoon op straat te worden achtergelaten, zonder onderdak, eten, medische zorgen, juridische bijstand en mogelijkheid tot de diensten van een tolk te geraken; Als getypeerde mensen uit de Kaukasus vrezen zij tevens een assimilatie met de Roma bevolking aanwezig in Italië en het voorwerp te worden van dezelfde discriminatie en dezelfde geweldsdaaden uitgaande van de Italiaanse bevolking, hierbij gesteund door de regering van Berlusconi die minstens stilzwijgend goedkeurt bij gebrek aan effectieve ingreep;"

In casu dient worden vastgesteld dat de verzoekende partijen zich in hun initieel verzoekschrift beperken tot algemene beschouwingen maar verzuimen aan te tonen dat inderdaad hun rechten als asielzoekers zullen worden miskend. Zij blijven in gebreke om concrete gegevens aan te brengen waaruit prima facie kan afgeleid worden dat hun stelling meer is dan een loutere hypothese. Zij brengen in dit opzicht geen concrete aanwijzingen bij, laat staan bewijzen, die aantonen dat ze het risico lopen om slachtoffer te worden van het gebrekkig functioneren van de opvang en behandeling van asielzoekers in Italië en dat hun asielaanvraag niet met de nodige zorg en garanties in Italië kan behandeld worden. Zij maken met andere woorden met hun betoog, dat bestaat uit het poneren van theorieën en algemene beweringen en het verwijzen naar citaten uit rapporten en persconferenties uit 2008 en 2009, niet aannemelijk dat de problemen uit het verleden zich nog zouden voordoen, noch dat de problemen zich in dezelfde situaties voordeden als hun huidige situatie.

Verzoekende partijen geven voorts in wezen te kennen dat zij een reëel risico lopen op een onmenselijke behandeling bij een terugleiding naar Italië.

Er moet worden opgemerkt dat Italië, lidstaat van de Europese Unie, een rechtsstaat is en partij is bij het EVRM en bij het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en dat het land tevens gebonden is door de Europese migratie- en asielregelgeving. Op basis van het intracommunautaire vertrouwensbeginsel moet derhalve verondersteld worden dat dit land zijn verplichtingen die uit deze bepalingen voortvloeien, zal nakomen (EHRM, *K.R.S. v. Verenigd Koninkrijk*, 2 december 2008, § 17: *"The presumption must be that Greece will abide by its obligations under those Directives."* (vrije vertaling: *'Er dient te worden vermoed dat Griekenland zijn verplichtingen die voortvloeien uit deze richtlijnen zal nakomen'*)). Het bestuur mag derhalve uitgaan van het vermoeden dat een beslissing die tot gevolg heeft dat een vreemdeling zich naar Italië dient te begeven of kan teruggeleid worden, geen aanleiding geeft tot inbreuken op fundamentele rechten (zie ook J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds), *Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar*, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 210).

Voormeld vermoeden is weerlegbaar. Het is in principe aan de verzoekende partij om bewijzen aan te voeren die toelaten aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij, indien de aangevochten maatregel zou worden uitgevoerd, zou worden blootgesteld aan een reëel risico te worden onderworpen aan een slechte behandeling. Indien dergelijke bewijzen worden aangevoerd is

het aan de regering om bestaande twijfels hieromtrent weg te nemen (cf. EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 77).

Ter ondersteuning van het aangevoerde nadeel beroepen verzoekende partijen zich op een schriftelijke vraag van 2008 gericht aan de Europese Commissie, op verklaringen van de woordvoerder van het UNHCR naar aanleiding van persconferenties in juli en augustus 2009 en op het rapport Hammarberg van april 2009

Ter terechtzitting brengen verzoekende partijen nog een kopie bij van "Plateforme d'information humanrights.ch".

Om het door verzoekende partijen aangevoerde nadeel te beoordelen moeten de voorzienbare gevolgen van de terugleiding van de verzoekende partijen te worden onderzocht, rekening houdende met de algemene omstandigheden aldaar en de omstandigheden van de betrokkenen.

Een eenvoudige verwijzing naar algemene verslagen die gewag maken van problemen met de asielprocedure, de opvangsituatie van asielzoekers en de detentie-omstandigheden in de staat waarnaar verzoekende partijen mogen worden teruggeleid, volstaat niet om het voorgehouden reëel risico - dat als moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt aangevoerd - aannemelijk te maken, temeer daar de aangevoerde stukken ter ondersteuning van hun vermeende nadeel dateren van 2008 en 2009.

De omstandigheid dat de door verzoekende partijen aangehaalde verslagen afkomstig zijn van gezaghebbende bronnen, waarvan de ernst en betrouwbaarheid ruim erkend zijn, doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Het komt aan de verzoekende partijen toe om *in concreto* aan te tonen op welke manier zij een reëel risico lopen in het geval van terugleiding naar Italië. Verzoekende partijen blijven in gebreke om precieze feitelijke elementen aan te brengen die toelaten de concrete en persoonlijke risico's te beoordelen die in hunnen hoofde voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

In casu volstaat de vaststelling dat met het aangevoerde betoog op generlei wijze het vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen met enig concreet gegeven of overtuigend argument wordt aangetoond. De blote beweringen waartoe de verzoekende partijen zich beperken volstaan niet om aannemelijk te maken dat zij een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zullen ondervinden bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Dienvolgens is niet voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend en tien door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,

mevr. N. WELLENS, (toegevoegd)griffier.

De griffier,

De kamervoorzitter,

N. WELLENS

Ch. BAMPS